

Böszörmény, a diákok városa

2016 szeptemberében Kazahsztánból, a Kazah Nemzeti Pedagógiai Egyetemről két hallgató ösztöndíjjal érkezett a Debreceni Egyetem Gyermeknevelési és Felnőttképzési Karára. Aisulu Kairatkyzy mesterképzésben pszichológiát és pedagógiát, Aigerim Kalymova gyógypedagógiát tanul, ezen belül is hallássérültekkel foglalkozik. A Gyermeknevelési Karon mindketten óvodapedagógiát hallgatnak.

-Biztosan sokan meg fogják még kérdezni tőletek, de miért épp Magyarországra jöttetek?

-Az egyetemi éveim alatt szerettem volna külföldön tanulni. Litvánia és Magyarország közül választhattam, és mivel már hallottam Budapestről, Debrecenről és a magyar aranycsapatról, úgy gondoltam, ide jelentkezek. A Kazah Nemzeti Pedagógiai Egyetemnek van együttműködése a Debreceni Egyetemmel, így esett a választásom a Gyermeknevelési Karra - mondja Aisulum.

-Kazahsztán 4000 km-re van Magyarországtól, és sajnos keveset tudunk róla. Mesélnétek egy kicsit a hazátokról?

- Szívesen, hiszen nagyon szeretjük az országunkat, ahol 17 millióan élnek. Kazahsztán Közép-Ázsiában van, az eurázsiai földrész mélyén. Határos vele Oroszország és Kína, de vízi határunk is van: a Kaszpi-tenger. Kazahsztán, hivatalos nevén Kazah Köztársaság 1990. október 25-e óta független ország. A fővárosunk Asztana. Rengeteg kőolaj és földgáz lelőhelyet tártak fel Kazahsztánban, a legtöbben az olajiparban dolgoznak. Nagyon sok egyéb ásványkincset is rejt a föld, például aranyat, ezüstöt, rezet, vasércet stb. Az országunk nagyon szerencsés, mert a mezőgazdaságunk is jelentős, szinte minden megterem nálunk, például az alma, szója, burgonya, kukorica stb. - mondja Aisulu büszkén.

-Szerintem az is fontos, hogy Kazahsztánban 140 nemzetiség és sokféle vallás él egymás mellett békében. Nekem vannak, kazah, orosz és kínai barátaim is, hiszen az a fontos, hogy megértsük egymást - teszi hozzá Aigerim.

-Kazahsztán egyik legnagyobb városából, a 2, 5 millió lakosú Almatyból érkeztetek egy kis városba. Mi volt az, ami meglepetésként vagy váratlanul ért benneteket?

- Eleinte nagyon furcsa volt, hogy minden olyan közel van, gyalog megyünk mindenhová, de most már megszoktuk. Egy hónap alatt felfedeztünk néhány helyet, például rendszeresen járunk a gyógyfürdőbe. Böszörmény ideális város a diákok számára, semmi nem zavarja a tanulást.

- Hogy érzitek magatokat az egyetemen?

-A Gyermeknevelési Kar a gyakorló óvoda mellett van, ami hatalmas előny, mert az elméletben tanultakat a diákok a gyakorlatban is láthatják, kipróbálhatják - mondja Aigerim.

-Amikor Almatyban óráim vannak az egyetemen, másfél órát utazok, hogy beérjek. Most a kollégiumból az előadóteremig 150 lépést kell megtennem, és már ott is vagyok. A szüleim nem akarták ezt elhinni, ezért küldtem erről egy videót nekik - teszi hozzá Aisulu mosolyogva.

-Meddig maradtok Magyarországon?

-Az ösztöndíjunk január végéig szól, a nagy távolság miatt nem tudunk közben hazautazni. A tanulás és a vizsgák mellett szeretnénk megismerni Magyarországot. A nemzetközi diákszervezet nagyon sok programot szervez nekünk, így gyakran járunk Debrecenben, de Budapestre is eljutottunk már - mondja Aigirim.

- Kazahsztán keleti részétől a nyugati határig 3 napig kell vonatozni, de a nagyobb városok között is 24 óra az út. Nekünk szinte felfoghatatlan, hogy Debrecenből néhány óra alatt egy másik országba, Ausztriába értünk - folytatja Aisulu.

-Kazahsztán két hivatalos nyelve, a kazah és az orosz mellett beszéltek angolul és törökül is. Milyen tanácsokat tudnátok adni a magyar diákoknak?

-A legfontosabb, hogy tanuljanak meg angolul, gyakorolják a nyelvet, utazzanak, szerezzenek barátokat. Ne féljenek, töltsenek el néhány hónapot külföldi egyetemeken. Egy évvel ezelőtt fogalmam sem volt, hogy létezik a világon Hajdúböszörmény nevű város. Most pedig itt vagyok, jól érzem magam, sőt a buszsofőrnek magyarul mondom, hogy *Egy diákjegyet kérek Hajdúböszörménybe* - meséli büszkén Aisulu.

dr. Nemes Magdolna

